

वा० रा०

॥ ३० ॥

एवमिति ॥ ननु गणिकास्पर्शतःस्पृष्टफलभक्षणादिभिरस्यतपोहानौ कथं तद्रमनमात्रेण दृष्टिः ॥ न च स्त्रीत्वाद्यज्ञानान्नतपोहानिः ईषद्वेषस्तु तपसैव दग्ध इति वाच्यं ॥ निर्मलब्रह्मचर्येण विदितनिखिलवेदशास्त्रतत्त्वस्य शास्त्रतः स्त्रीस्वरूपज्ञानस्य ब्रह्मचर्ये तत्परिहारज्ञानस्य च दुर्निवारत्वात् ॥ वने वनचरस्त्रीणामनुभवाच्च सर्वथा अज्ञत्वे अनुग्रहशक्त्यभावापत्तेश्चेति चेन्न ॥ निर्मलब्रह्मचर्येण ब्रह्मज्ञतया सर्वत्र ब्रह्मदृष्ट्या च दोषलेशस्याप्यस्पर्शात् ॥ प्रारब्धवशात्क्षत्रियस्त्रीसंबन्धभाविनं तद्वारकं जानन्नेव गणिकाभिस्तथा व्यवजग्हे ॥ तासां भयानुत्पत्तये अतएव न तेनेति नवमश्लोके तथा व्यववहियते इति शेषः पूरितोस्माभिः प्राक् ॥ एतत्सर्वं जानन् पितापितमनुयाय न शप्तवान् राजानमित्येवात्र तत्त्वं ॥ अनेन तत्त्वज्ञस्य सर्वदोषासंबन्धो ध्वनितः ॥ ब्रह्मज्ञेदानसंकल्पमात्रेण फलसिद्धिरित्यादि च सूचितं ॥ यत्तु कचित् विभाण्डकस्य पुत्रान्वेषणं क्रोधेन ततो मार्गे ऋष्यशृंगाय

एवं सन्यवसत्तत्र सर्वकामैः सुपूजितः ॥ ऋष्यशृंगो महातेजाः शांतया सह भार्यया ॥ ३३ ॥ इत्यर्पे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये बालकांडे दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ भूय एव हिराजं द्रशृणु मे वचनं हितं ॥ यथा स देव प्रवरः कथयामास बुद्धिमान् ॥ १ ॥ इक्ष्वाकूणां कुले जातो भविष्यति सुधार्मिकः ॥ नाम्ना दशरथो राजा श्रीमान् सत्यप्रतिश्रवाः ॥ २ ॥ अंगराजेन सख्यं च तस्य राज्ञो भविष्यति ॥ कन्या चास्य महाभागा शांतानाम भविष्यति ॥ ३ ॥

शांतादानादिवृत्तांतलाभेन पुनराश्रमपरावृत्त्यागमनवर्णनं तदपि तत्त्वज्ञत्व एवोपपद्यते अन्यथा स्वपुत्रस्य गणिकाद्वारकब्रह्मचर्यविलोपकृतोरोपोऽज्ञस्य तस्य केनाप्युपायेन वारयितुमशक्य इत्यलं ॥ ३३ ॥ इति रामाभिरामेश्रीरामीये रामायणतिलके बालकांडे दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ एवं सनत्कुमारोक्तकथांतत्संगेन ऋष्यशृंगानयनकथांच सांप्रतिक्रीमुक्त्वा तदानयनार्थं महाराजेनैव गंतव्यमिति बोधयितुमनेकयुगवृद्धः सुमंत्रः पुनरपि तदर्थं गर्भां सनत्कुमारोक्तां कथामाह ॥ भूय एवेति ॥ देवप्रवरः सनत्कुमारः यथेति यदित्यर्थः ॥ १ ॥ सत्यप्रतिश्रवाः सत्यप्रतिज्ञः ॥ २ ॥ अंगेति ॥ अंगराजो रोमपादः तस्य दशरथस्य अस्य रोमपादस्य ॥ ३ ॥

वा० कां०

॥ ३० ॥